

Proposició de llei de modificació de la Llei 16/2014, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea

202-00019/11

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Termini: 10 dies hàbils (del 15.04.2016 al 28.04.2016).

Finiment del termini: 29.04.2016; 12:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 12.04.2016.

Proposició de llei de reforma de l'impost de successions i donacions

202-00020/11

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Termini: 10 dies hàbils (del 15.04.2016 al 28.04.2016).

Finiment del termini: 29.04.2016; 12:00 h.

Acord: Mesa del Parlament, 12.04.2016.

Proposició de llei de mesures urgents de racionalització del temps dedicat per l'alumnat a activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu

202-00021/11

PRESENTACIÓ: GP C'S

Reg. 19016 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 12.04.2016

A la Mesa del Parlament

Inés Arrimadas García, presidenta, Sonia Sierra Infante, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 109.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de mesures urgents de racionalització del temps dedicat per l'alumnat a activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu

Memòria justificativa

Els últims estudis de les organitzacions internacionals (Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic i Organització Mundial de la Salut) relatius a la càrrega de tasques acadèmiques fora de l'horari lectiu per part de l'alumnat dels ensenyaments d'educació primària i secundària obligatòria mostra que la planificació de tasques acadèmiques dels ensenyaments, a més dels seus possibles objectius beneficiosos de consolidació de coneixements i habilitats, pot provocar una sèrie d'efectes perjudicials en l'alumnat com són la pressió psicològica i d'altres patologies físiques i psíquiques.

Així mateix, i donada la necessària implicació de l'entorn familiar en la realització i supervisió d'aquestes tasques, la racionalització del temps que s'hi dedica pot afavorir l'efectiva participació d'aquelles famílies més desfavorides i que per manca de temps no poden dedicar-hi tot el temps que desitjarien.

És per això que cal reorientar i racionalitzar de manera urgent el temps dedicat a aquestes tasques perquè compleixin els seus objectius d'una manera adequada i amb reducció dels riscos d'afectació a la salut que l'excessiva càrrega acadèmica podria comportar.

A Catalunya la llei de referència és la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació.

Exposició de motius

El mes de març de 2016 l'Organització Mundial de la Salut (OMS) va donar a conèixer un informe a partir de milers d'entrevistes fetes al període 2013-2014 que conté dades inquietants pel que fa al benestar dels estudiants a Espanya. El 25% de les alumnes d'onze anys i el 34% de nois d'aquesta mateixa edat senten molta pressió per les tasques

escolars a casa conegudes com a «deures». Aquestes xifres pugen al 70% de les noies i el 60% dels nois als quinze anys. En aquest aspecte, som el novè país d'una llista de 42 països de la Unió Europea i de Nord-Amèrica i sobrepassen la mitjana d'alumnes que se senten pressionats, que se situa en un 24% pels nois i 22% per a les noies.

Aquesta pressió té repercussions negatives per a la salut i es tradueix en mal de cap, mal abdominal, mal d'esquena i marejos. Aquesta pressió implica també una autopercepció de la salut més baixa i pitjor satisfacció amb la vida.

L'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) ja havia alertat sobre aquest tema i són molts els pares i mares que es queixen de l'excés de tasques. Segons l'OCDE, a Espanya es fan una mitjana de 6,5 hores d'exercicis a la setmana, enfront de 4,9 de mitjana a la resta de països. L'OCDE també adverteix que els deures són una càrrega per els alumnes menys afavorits socioeconòmicament, quelcom que coincideix amb un informe publicat per la Fundación BBVA i l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques (IVIE). L'ajut que els alumnes poden rebre dels pares i mares no és igual a les llars amb ingressos elevats o amb adults amb estudis universitaris que amb una altra amb ingressos baixos on els adults tan sols tenen estudis bàsics o ni tan sols això, especialment en el cas de les persones migrades. No és una qüestió de voluntat, sinó de preparació a l'hora de poder orientar i ajudar en els dubtes escolars i això és més complicat quan els estudiants van pujant de nivell acadèmic. Aquesta desigualtat incideix negativament en la manca d'equitat del nostre sistema educatiu i, per extensió, repercuteix també en la cohesió social ja que a menor equitat, menor cohesió social.

L'excés de tasques escolars a casa baixa la motivació pels estudis segons molts pediatres i psicòlegs infantils i, a més, pot crear tensió familiar i una sensació d'ansietat i irritabilitat. A més, l'evidència ens diu que posar més deures no necessàriament produeix una millora acadèmica com ens demostren els casos de Finlàndia, on hi ha poca càrrega de tasques acadèmiques (2,8 hores a la setmana) i Corea del Sud (2,9) i són dos dels països amb millors resultats a l'informe PISA.

Per això, i amb l'objectiu que durant l'ensenyament primari i secundari l'alumne i el seu entorn familiar puguin gaudir d'un equilibri adequat entre el temps que dediquen a les activitats acadèmiques realitzades fora de l'horari lectiu i el temps que disposen per a la realització d'altres activitats socioesportives, artístiques o senzillament per gaudir de temps de lleure, mitjançant aquesta llei s'introdueix un límit màxim temporal que han de respectar els programes docents o currículums acadèmics dels diferents graus d'ensenyament primari i secundari pel que fa al temps setmanal que l'estudiant ha de dedicar fora de l'horari lectiu a les activitats acadèmiques realitzades fora de l'horari lectiu.

El límit màxim temporal que introdueix aquesta llei és una mesura de racionalització i de conciliació de la vida familiar que, en cap cas, pot suposar una reducció de la cultura de l'esforç que el sistema educatiu ha de promoure. Pel contrari, el que es pretén és reduir els riscos de situacions patològiques de l'alumnat degut a una càrrega acadèmica fora de l'horari lectiu excessiva o inadecuadament distribuïda, tot fomentant la coordinació entre el personal docent i d'aquest i l'entorn familiar de l'alumnat en la fixació i distribució de la dita càrrega.

Així mateix, la racionalització que pretén aconseguir aquesta llei és una mesura idònia per assolir una adequada conciliació de la vida professional i familiar.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent

Proposició de llei de mesures urgents de racionalització del temps dedicat per l'alumnat a activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu

Article primer. Modificació de l'article 54 de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació

Es modifica l'article 54 la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació que passa a tenir el següent redactat:

«Article 54. Calendari escolar, jornada escolar i jornada d'activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu

»1. Correspon al Departament fixar el calendari escolar per als ensenyaments obligatoris i post obligatoris, que ha de comprendre entre cent setanta-cinc i cent setanta-vuit dies lectius per curs, i determinar els períodes lectius i els períodes de vacances.

»2. Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per horari lectiu les hores destinades al desenvolupament del currículum establert per a cada etapa o nivell d'ensenyament.

»3. L'horari lectiu per a cada curs és d'entre vuit-centes setanta-cinc i vuit-centes noranta hores per al segon cicle d'educació infantil i per a l'educació primària i de mil cinquanta hores per a l'educació secundària obligatòria. Per a la resta d'ensenyaments regulats per aquesta llei, la norma reglamentària que en concreti els aspectes curriculars ha de determinar el nombre d'hores lectives.

»4. En el segon cicle de l'educació infantil i en l'educació primària, l'horari escolar dels alumnes es pot estendre més enllà de l'horari lectiu, fins a un total de mil cinquanta hores cada curs. En la resta d'etapes, l'horari escolar, que conté en tot cas l'horari lectiu, es pot concretar en funció de la programació anual del centre.

»5. En el segon cicle d'educació infantil i en els ensenyaments obligatoris, l'horari escolar comprèn normalment horari de matí i tarda.

»6. En tot cas, el temps que hagin de dedicar els alumnes a les activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu no superarà en cap cas un màxim de cinc hores setmanals en els ensenyaments d'educació secundària obligatòria i un màxim de dues hores setmanals en els ensenyaments d'educació primària.

»S'entenen per activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu aquelles tasques, treballs, feines, estudis i d'altres activitats de contingut o finalitat acadèmic que, emmarcant-se en el desenvolupament del currículum acadèmic corresponent, comportin el deure de l'alumne de realitzar-les un cop finalitzada la jornada escolar lectiva i les activitats extraescolars que realitzi.»

Article segon. Desenvolupament reglamentari

El Govern desenvoluparà reglamentàriament en el termini màxim de tres mesos la normativa necessària per a l'efectivitat de la racionalització del temps dedicat a activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu per part de l'alumnat recollida a l'apartat 6 de l'article 54 de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació.

En tot cas, el Govern haurà de garantir que, en el nou curs acadèmic que s'iniciï immediatament després de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els currículums i plans d'estudis dels ensenyaments afectats per la racionalització del temps dedicat a activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu introduïda per aquesta llei recullen aquest mandat legal i contenen, almenys, un apartat específic on es justifiqui la càrrega horària aproximada d'activitat acadèmica fora de l'horari lectiu que comportarà cadascuna de les matèries corresponents, els objectius acadèmics que han de perseguir i els mitjans que n'assegurin el seu compliment.

Article tercer. Deure d'avaluació contínua

El Departament d'Ensenyament haurà d'avaluar de manera continuada i en tot cas, abans de l'inici de cada curs acadèmic, en atenció a les recomanacions que hagin formulat els organismes internacionals especialitzats en educació o els resultats objectius obtinguts per les organitzacions internacionals i supranacionals i/o els seus comitès, departaments, comissions u organismes dependents, la conveniència del manteniment o la modificació de les mesures de racionalització del temps dedicat per l'alumnat a activitats acadèmiques fora de l'horari lectiu.

Per tal de dur a terme la seva tasca d'avaluació, el Departament d'Ensenyament encarregarà al Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu l'emissió d'un informe anual degudament justificat i que en tot cas contingui el resultat de la seva avaluació, les fonts emprades i la preponderància atorgada a cadascuna, el procediment seguit i les conclusions obtingudes.

Article quart. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 5 d'abril de 2016

Inés Arrimadas García, presidenta; Sonia Sierra Infante, diputada, GP C's

Proposició de llei de garantia del temps màxim de resposta en l'atenció sanitària

202-00022/11

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 19249 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 12.04.2016

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 109.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de garantia del temps màxim en resposta en l'atenció sanitària

Exposició de motius

I

La protecció de la salut i l'atenció sanitària dels ciutadans constitueix l'objectiu comú de la política sanitària prestada per totes les administracions que en tenen competències. Amb aquesta finalitat es reconeix als pacients un conjunt de drets específics que tenen com a element d'unió el mandat establert a l'article 43 de la Constitució Espanyola de 1978.

Tant la legislació sanitària estatal com la catalana han establert un sistema sanitari en el que es reconeixen una sèrie de drets i deures dels usuaris i que com a principal característica té la implantació d'un sistema sanitari públic cohesionat i de qualitat.

En aquest sentit, un dels principis essencials del nostre sistema sanitari públic és garantir l'accés universal i equitatiu a unes prestacions de la màxima qualitat i el més àmplies possibles. El sistema de llistes, com a instrument d'entrada comú als serveis garanteix l'equitat en l'accés a les prestacions amb el inconvenient de les esperes que aquestes llistes generen per als usuaris. Aquestes esperes quan són excessives, suposen un patiment afegit a un gran número de pacients, podent generar un deteriorament de la situació clínica del pacient i una clara erosió de en la confiança de la ciutadania en el sistema sanitari del que ens hem dotat.

II

A Catalunya, la legislació sanitària, l'ordenació del sistema sanitari i la gestió del recursos sanitaris ha resultat insuficient per garantir la qualitat del sistema a les persones que tenen reconegut el dret a l'accés a la cobertura sanitària de la xarxa pública. I un exemple clar d'aquesta situació és l'estat real de les llistes d'espera.

Per garantir el dret a una assistència sanitària de qualitat s'han d'adoptar mesures que tractin de forma integral el problema de les llistes d'espera. I en aquesta sentit es presenta aquesta proposició de llei.

Aquesta proposició de llei té com a objectiu el tractament coherent i realista de les anomenades llistes d'espera com una de les característiques inherents als sistemes sanitaris públics d'accés universal i gratuït. Aquesta qüestió, per la seva importància en el sistema sanitari públic i la seva repercussió en la ciutadania, destinatària final del conjunt de les actuacions dels poders públics, requereix i mereix un tractament específic i global, alhora que garantista, no només des de la perspectiva l'establiment de mesures que assegurin temps màxims de resposta, sinó de l'articulació dels temps màxims com un autèntic dret subjectiu de la ciutadania consagrat en una norma autonòmica del màxim rang. D'altra banda, es pretén completar la legislació vigent afegint al dret a la dispensació de prestacions sanitàries en terminis prèviament coneguts i definits una con-